

DOI 10.24144/2077-6594.2.2020.201621
УДК 614.2(477.87):617.75-053

Миронюк І.С., Бабич К.В., Потокій Н.Й.

Короткозорість серед дитячого населення Закарпатської області як виклик в сфері охорони громадського здоров'я

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород, Україна

ivan.myronyuk@uzhnu.edu.ua, ketb097@gmail.com, natalia.potokiy@uzhnu.edu.ua

Миронюк І.С., Бабич К.В., Потокій Н.Й.
**Близорукость среди детского населения
Закарпатской области как вызов
в сфере охраны общественного здоровья**
ГВУЗ «Ужгородский национальный университет»,
г. Ужгород, Украина

Myronyuk I.S., Babych K.V., Potokiy N.I.
**Myopia among the children's population
of Transcarpathian region as a challenge
in public health sphere**
SU "Uzhhorod national university", Uzhhorod, Ukraine

Вступ

Проблема дитячої сліпоті і слабкозорості – одна з найактуальніших проблем не лише спеціалістів окремої спеціальності – офтальмології, подолання дитячої сліпоті є пріоритетним напрямком світової системи охорони здоров'я [1]. За оцінками експертів, близько 1,3 млрд людей у світі живуть з тією чи іншою формою порушення зору. Що стосується зору вдаль, легкі порушення зору відзначаються у 188,5 млн осіб, від помірних до важких – у 217 млн, тоді як 36 млн осіб вражені сліпотою. У глобальних масштабах основними причинами порушення зору виступають нескореговані аномалії рефракції і катаракта. І хоча, більшість людей з порушеннями зору входять у вікову групу старше 50 років, за даними глобальної стратегії боротьби зі сліпотою ВОЗ «VISION 2020: The Right to Sight», в світі живе майже 1,5 млн сліпих дітей та щохвилини сліпне одна дитина. Вважається, що за збереження таких негативних тенденцій до 2020 року кількість сліпих дітей у світі сягне 2 млн осіб [2].

Доведено, що в 50% випадків сліпоті та слабкозорості можна запобігти. Для цього вкрай необхідним є реалізація на національному та регіональних рівнях профілактичних та лікувально-реабілітаційних заходів, які дадуть змогу зменшити кількість дітей зі зниженим зором, забезпечити реалізацію основних прав дитини на здоров'я, освіту, гідне життя, а також знизити економічний тягар цієї проблеми для національного та регіональних бюджетів. Захворюваність дітей та підлітків, за даними звернень в лікувально-профілактичні заклади України, не тільки не зменшується, а й має тенденцію до зростання [3].

У межах програми ВОЗ «Зір – 2020. Право на зір» проблема патології органа зору у дітей виділена як один з пріоритетних напрямків для роботи медичних установ. В Україні питання боротьби з проблемами зору, зокрема

серед дитячого населення, відображені у діючих національних програмах. Так, Загальнодержавна програма «Здорова дитина», Загальнодержавна програма «Здоров'я 2020 – Український вимір» передбачають вивчення проблеми профілактики порушень зору та проведення наукових досліджень з даної проблеми. Про актуальність піднятої проблеми свідчать дослідження, що проводяться науковцями в останні десятиліття, і в яких констатується, що стан зорових функцій у школярів значно погіршився [4]. Протягом останніх 30 років в Україні виявляється щорічно 5–8% дітей із зниженим зором. У 72% хворих набутою короткозорістю слабого ступеня, її появу передував спазм акомодативної м'язової системи [5]. Спадкові та вроджені захворювання очей – це переважно важкі вади розвитку та хронічні захворювання, що відрізняються низькою ефективністю лікування. Вони мають особливу соціальну значущість, оскільки є основною причиною сліпоті та слабкозорості. Зокрема, в окремих країнах пострадянського простору у 55% дорослих інвалідів по зору віком 19–50 років захворювання очей маніфестувало в дитячому віці [6]. Власне показники дитячої інвалідності внаслідок хвороб органів зору є малоінформативними і не в повній мірі відображають масштаби проблеми. Так, за даними дослідників, у більшості випадків дітей з інвалідністю внаслідок спадкових і вроджених захворювань очного яблука, інвалідність їм була встановлена після 18 років [7, 8]. Патологія органа зору посідає перше місце в структурі захворювань, що виявляються у дітей шкільного віку [9]. При цьому, серед захворювань органів зору у дітей найбільшу частку має міопія слабого ступеня зі спазмом акомодативної м'язової системи [10,11].

Мета роботи – оцінити тенденції змін показників захворюваності та поширеності хвороб групи захворювань органів зору, зокрема міопії, серед дитячого населення Закарпатської області протягом 2011–2018 років.

Матеріали та методи

Для досягнення поставленої мети дослідження було використано наступні наукові методи дослідження: бібліосемантичний, контент-аналізу доступних даних результати наукових досліджень з досліджуваного питання, структурно-логічного аналізу. Як джерело інформації для послідувального аналізу в даному дослідженні використано щорічні довідники про стан здоров'я населення, які містять інформацію щодо захворюваності та поширеності хвороб за основними класами як на регіональному, так і національному рівні. Так, в Закарпатській області щорічно видаються Довідники Закарпатського обласного медичного інформаційно-аналітичного центру, а саме «Мережа закладів та основні показники діяльності системи охорони здоров'я Закарпатської області». В даному дослідженні аналізовано дані таблиці P120056 «Зареєстровано хвороб серед дітей 0–17 років включно» Довідника за 2011–2018 роки. Обмеження дослідження. Дані офіційної медичної статистики, в даному випадку зведені дані медичної облікової та звітної інформації закладів охорони здоров'я області (ЗВІТНА ФОРМА № 12 (розріз 0) «Звіт про захворювання, зареєстровані у хворих, які і проживають в районі обслуговування лікувального закладу») не відображають в повній мірі показники захворюваності і поширеності нозологічних одиниць групи H00-H59 «Хвороби ока та придаткового апарату»

(МКХ10) серед дитячого населення Закарпатської області. Це зумовлено широким поширенням приватних кабінетів визначення гостроти зору і підбору корегуючих засобів, які не входять до складу медичних закладів (надавачів медичної допомоги) і, відповідно, не подають офіційних звітних форм.

Результати дослідження та їх обговорення

Доступні дані джерел звітної медичної інформації дають можливість аналізу показників поширеності і захворюваності за роками аналізованого періоду в абсолютних числах та відносних з розрахунку на 1000 дитячого населення за такими категоріями: «Хвороби ока та придаткового апарату» (H00-H59 за МКХ-10), кон'юнктивіт та інші захворювання кон'юнктиви (H10-H11 за МКХ-10), катаракта (H25-H26 за МКХ-10) та міопія (H52.1 за МКХ-10). Загалом, показник поширеності хвороб ока та придаткового апарату протягом 2011-2018 років у Закарпатській області в абсолютних числах коливався від 20 443 випадків у 2015 році до 21 929 випадків у 2011 році, аналогічно, у розрахунку на 1000 дитячого населення показник коливався від 70,51 (2015 р.) до 77,02 (2011 р.). Загалом динаміка поширеності загальної групи хвороб ока і його придаткового апарату протягом 2011-2018 років серед дитячого населення регіону має тенденцію до зниження (табл. 1).

Таблиця 1. Показники поширеності хвороб ока та придаткового апарату і міопії серед дитячого населення Закарпатської області у 2011–2018 роках

Рік	Поширеність хвороб ока та придаткового апарату		Поширеність міопії	
	абс.	на 1000 дитячого населення	абс.	на 1000 дитячого населення
2011	21929	77,02	3 990,00	14,01
2012	21553	75,71	4 137,00	14,53
2013	21811	76,10	4 405,00	15,37
2014	21164	73,51	4 317,00	15,00
2015	20443	70,51	4 440,00	15,31
2016	21686	74,47	4 537,00	15,58
2017	21177	72,52	4 776,00	16,36
2018	21552	73,73	5 170,00	17,69

З даних таблиці 1 ми можемо спостерігати, що поширеність хвороб ока та придаткового апарату починаючи з 2011 року йшла на спад, особливо це помітно у 2015 році. Але вже в 2016 році даний показник знову досяг попередніх рівнів і до 2018 року поширеність хвороб даної групи істотно не змінювалась. Результати аналогічного аналізу динаміки показників поширеності міопії серед дитячого населення Закарпатської області протягом 2011-2018 років кардинально відрізняються. Так, спостерігається тенденція до зростання показників поширеності даної нозологічної одиниці. Станом на 2011 рік поширеність міопії серед дітей до 17 років включно в абсолютних даних складала 14,01 на 1000 дитячого населення (3 990 осіб), а у 2018 році цей

показник зріс до 17,69 (5 170 осіб), тобто поширеність даного захворювання зросла майже на 21%.

Отже, за результатами аналізу показників поширеності хвороб ока та його придаткового апарату серед дитячого населення області протягом 2011-2018 років можна зробити висновок, що загалом поширеність хвороб даної групи має тенденцію до зниження. В той же час, одна із нозологічних одиниць даної групи – міопія (короткозорість) – навпаки, демонструє тенденцію до зростання. Відповідно, частка міопії в структурі захворювань ока та його придаткового апарату у дітей, мешканців Закарпатської області, за період аналізу зросла. Так, у 2011 році частка міопії в структурі поширеності усіх захворювань ока і його

придаткового апарату займала 18,2%, а у 2018 році – вже 23,9%.

Аналогічна ситуація спостерігається при аналізі показників захворюваності на хвороби ока та його придаткового апарату загалом та міопії, зокрема, серед дитячого населення Закарпатської області України протягом 2011-2018 років. Первинний аналіз даних звітних медичних форм по Закарпатській області за аналізований період показав, що найбільша кількість зареєстрованих випадків захворювань ока та придаткового апарату було зареєстровано у 2012 році – 12 124 випадки, а найменша у 2018 році – 10 381 випадок. Різниця склала 1 743 випадки, зниження рівня захворюваності у 2018 році в порівнянні з 2012 на 14,4%. Аналогічна оцінка даних щодо захворюваності на окрему нозологічну одиницю групи хвороб «Хвороби ока та придаткового апарату» – міопія – дитячого населення області за вказаний період показала постійне зростання показника (з незначними коливаннями в окремі роки) кількості зареєстрованих випадків. Так, зокрема, захворюваність у 2012 році (найвищий показник аналізованого періоду

захворюваності по усій групі хвороб органу зору) склала 850 випадків, а у 2018 році (відповідно, найнижчий показник аналізованого періоду захворюваності по усій групі хвороб органу зору) – 964 випадки, що на 11,8% більше (табл. 2).

Частка нозологічної одиниці «міопія» (H52.1 за МКХ-10) в структурі захворюваності на хвороби усієї групи «Хвороби ока та придаткового апарату» (H00-H59 за МКХ-10) серед дитячого населення Закарпатської області протягом 2011-2018 років має тенденцію до зростання. Так, у 2011 році частка міопії серед усіх хвороб органу зору серед захворівши дітей складала 7,11%, а у 2018 році уже 9,29% (рис.).

Аналіз відносних даних захворюваності дитячого населення Закарпатської області на хвороби ока та придаткового апарату з розрахунку на 1 000 дитячого населення протягом 2011-2018 років показує аналогічно тенденцію до зниження. Так, як представлено в таблиці 2, у 2011 році захворюваність по цій групі хвороб складала 40,75 випадків на 1000 дитячого населення, а у 2018 році складала, відповідно, 35,51 на 1000 дитячого населення.

Таблиця 2. Показники захворюваності на хвороби ока та придаткового апарату та міопію дитячого населення Закарпатської області у 2011–2018 роках

Рік	Захворюваність на хвороби ока та придаткового апарату		Захворюваність на міопію	
	абс.	на 1000 дитячого населення	абс.	на 1000 дитячого населення
2011	9528	40,75	677	2,90
2012	12124	42,59	850	2,99
2013	11999	41,86	1035	3,61
2014	11441	39,74	854	2,97
2015	10885	37,54	982	3,39
2016	10960	37,64	1062	3,65
2017	10401	35,62	1039	3,56
2018	10381	35,51	964	3,30

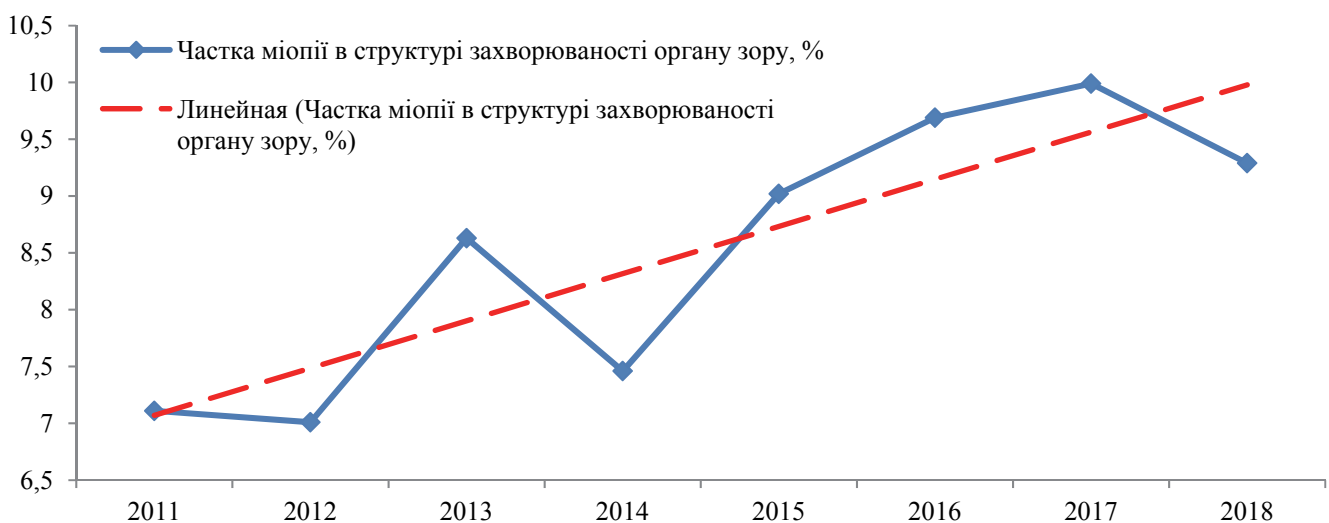

Рис. Частка міопії в структурі захворюваності на хвороби ока та придаткового апарату дитячого населення Закарпатської області у 2011–2018 роках

Щодо аналогічного показника захворюваності на міопію ми спостерігаємо протилежну ситуацію – захворюваність зростає. Так, у 2018 році відносний показник захворюваності на міопію серед дітей регіону зріс порівняно з 2011 роком на 13,4% (3,30 проти 2,90 на 1000 дитячого населення).

Отримані нами результати проведеного дослідження показали, що згідно даних офіційної медичної статистики щодо захворювань ока та його придаткового апарату протягом 2011-2018 років серед дитячого населення Закарпатської області, спостерігається зниження як поширеності, так і захворюваності загалом по вказаній групі хвороб. Але, в той же час констатується постійна тенденція до зростання поширеності та захворюваності на окрему нозологічну одиницю даної групи – міопію. Саме це захворювання є проявом зниження гостроти зору і порушень акомодатції, які є, в тому числі, і негативними наслідками впливу поширення надмірного користування інформаційними технологіями серед дитячого населення.

Перспективи подальших досліджень

Отримані нами результати дають підставу для проведення окремого дослідження з метою виявлення причинно-наслідкових зв'язків між зростанням навантаження на зоровий аналізатор дітей електронних засобів інформатизації та комунікації та зростанням захворюваності населення (зокрема, дитячого) на короткозорість.

Висновки

У ході дослідження встановлено, що показники захворюваності та поширеності усіх нозологічних одиниць групи H00-H59 «Хвороби ока та придаткового апарату» (МКХ10) серед дитячого населення Закарпатської області у період з 2011 по 2018 років істотно не змінювались, спостерігається тенденція до зниження. В той же час, поширеність міопії в даній віковій групі населення в обраний період дослідження мала тенденцію до постійного зростання. У 2018 році поширеність міопії серед осіб від народження до 17 років зростає порівняно з 2011 роком майже на 21%. Відповідно, частка міопії в структурі захворювань ока та його придаткового апарату у дітей, мешканців Закарпатської області, зростає. Так, у 2011 році міопія в структурі поширеності усіх захворювань ока і його придаткового апарату займала 18,2%, а у 2018 році – вже 23,9%. Аналогічна ситуація спостерігається щодо показника захворюваності на міопію дитячого населення. Так, у 2018 році відносний показник захворюваності на міопію серед дітей регіону зріс порівняно з 2011 роком на 13,4% (3,30 проти 2,90 на 1000 дитячого населення).

Отже, на тлі загалом стабільної, навіть позитивної ситуації щодо захворюваності та поширеності загалом по групі захворювань «Хвороби ока та придаткового апарату» серед дитячого населення області спостерігається протягом останніх років зростання показників захворюваності та поширеності порушень гостроти зору, зокрема міопії.

Література

1. World report on vision. World Health Organization. 2019. 160 p. Режим доступу: <https://www.iapb.org/wp-content/uploads/world-vision-report-accessible1.pdf>.
2. Blindness and vision impairment. World Health Organization. Електронний документ. Режим доступу: <https://www.who.int/ru/news-room/fact-sheets/detail/blindness-and-visual-impairment>.
3. Варивончик Д.В. Популяційний ризик сліпоті як показник для організації профілактичної та медико-соціальної допомоги дитячому населенню. Тези та лекції міжнар. наук.-практич. конф. лікарів-офтальмологів України «Запобігання сліпоті у дітей в Україні в рамках виконання програми ВООЗ «Зір-2020». Київ, 2005: 54–57.
4. Сердюченко В.І., Кужда І.М. Порівняльна оцінка стану некоригованої гостроти зору у дітей різними формами і ступенями астигматизму. II конференція дитячих офтальмологів України «Сучасні технології діагностики та лікування очної патології у дітей»: Тези та лекції. 2003; «КВІЦ»: 166-168.
5. Шакир М.Х., Бушуева Н.Н., Пономарчук В.С., Храменко Н.И. Результаты лечения нарушений аккомодации у больных с использованием электростимуляции на аппарате "Этранс" и фосфенэлектростимуляции. Офтальмологический журнал. 2007; 1: 33-37.
6. Либман Е.С., Шахова Е.В. Состояние и динамика слепоты и инвалидности вследствие патологии органа зрения в России. 7 съезд офтальмологов России, 16-19 мая 2000 г.: тез. докладов. Москва; 2000; Ч. 2.: 209–214.
7. Фефильфан И.Л., Парфенова Т.И., Притков А.Н. [и др.]. Предупреждение слепоты и слабовидения вследствие наследственной патологии глаз: метод. рекомендации. Днепропетровск, 1988: 15 с.
8. Алифанова Т.А., Парфенова Т.И. Врожденная и наследственная патология глаз в нозологической структуре слепоты и слабовидения в Украине. Актуальні проблеми медико-соціальної експертизи та реабілітації інвалідів внаслідок офтальмопатології : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю, 11-12 верес. 2003 р. Дніпропетровськ, 2003: 34–36.
9. Апрельев А.Е. Сравнительный анализ клинико-функциональных показателей у пациентов с миопией в зависимости от вида рефлексотерапевтического лечения. Вестник офтальмологии. 2011; Т. 127, 2: 49–52.
10. Бойчук Д.Є. Сучасні аспекти короткозорості серед дітей міста Суми. Мат. II Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених. Суми, 2014: 176–177.

11. Бойчук И.М. Сочетание стереовосприятия как индикатор нарушения в аккомодационно-конвергентном аппарате глаз. Офтальмологический журнал. 2012; 5–6: 260–262.

References

1. World report on vision. World Health Organization. 2019. 160 p. [Internet] Available from: <https://www.iapb.org/wp-content/uploads/world-vision-report-accessible1.pdf>.
2. Blindness and vision impairment. World Health Organization. [Internet] Available from: <https://www.who.int/ru/news-room/fact-sheets/detail/blindness-and-visual-impairment>.
3. Varyvonchik D.V. Populiatsiyniy ryzyk slipoty yak pokaznyk dlia orhanizatsii profilaktychnoi ta medyko-sotsialnoi dopomohy dytiamu naselenniu. Tezy ta leksiі mizhnar. nauk.-praktych. konf. likariv-ofthalmolohiv Ukrainy «Zapobihannia slipoti u ditei v Ukraini v ramkakh vykonannia prohramy VOOZ «Zir-2020». Kyiv, 2005: 54–57.
4. Serdiuchenko V.I., Kuzhda I.M. Porivnialna otsinka stanu nekoryhovanoi hostroty zoru u ditei riznyimi formamy i stupeniamy astyhmazyzmu. II konferentsiia dytichykh oftalmolohiv Ukrainy «Suchasni tekhnolohii diahnozyky ta likuvannia ochnoi patolohii u ditei»: Tezy ta leksiі. 2003; «KVITs»: 166-168.
5. Shakir, M.Kh., Bushueva, N.N., Ponomarchuk V.S., Khramenko N.I. Rezul'taty lecheniya narushenij akkomodaczii u bol'ny'kh s ispol'zovaniem e'lektrostimulyaczii na apparate "E'trans" i fosfene'lektrostimulyaczii. Oftal'mologicheskij zhurnal. 2007; 1: 33-37.
6. Libman E. S., Shakhova E.V. Sostoyanie i dinamika slepoty i invalidnosti vsledstvie patologii organa zreniya v Rossii. 7 s'ezd oftal'mologov Rossii, 16-19 maya 2000 g.: tez. dokladov. Moskva; 2000; Ch. 2.: 209–214.
7. Fefil'fan I.L., Parfenova T. I., Pritkov A. N. [i dr.]. Preduprezhdenie slepoty i slabovideniya vsledstvie nasledstvennoj patologii glaz: metod. rekomendaczii. Dnepropetrovsk, 1988: 15 s.
8. Alifanova T.A., Parfenova T.I. Vrozhdeniia i nasledstvennaya patologiya glaz v nozologicheskoi strukture slepoty i slabovideniya v Ukraine. Aktualni problemy medyko-sotsialnoi ekspertyzy ta reabilitatsii invalidiv vnaslidok oftalmopatolohii : materialy nauk.-prakt. konf. z mizhnar. uchastiu, 11-12 veres. 2003 r. Dnipropetrovsk, 2003: 34–36.
9. Aprelev A.E. Sravnitel'ny'j analiz kliniko-funkczional'ny'kh pokazatelej u paczientov s miopeij v zavisimosti ot vida refleksoterapevticheskogo lecheniya. Vestnik oftal'mologii. 2011; T. 127, 2: 49–52.
10. Boichuk D.Ye. Suchasni aspekty korotkozorosti sered ditei mista Sumy. Mat. II Mizhnarodnoi naukovy-praktychnoi konferentsii studentiv ta molodykh vchenykh. Sumy, 2014: 176–177.
11. Boichuk Y.M. Sochetanye stereovosppiyatiya kak yndykator napusheniya v akkomodatsyonno-konvephentnom apparate hlaz. Oftalmologicheskij zhurnal. 2012; 5–6: 260–262.

Дата надходження рукопису до редакції: 28.01.2020 р.

Мета роботи – оцінити тенденції змін показників захворюваності та поширеності хвороб групи захворювань органів зору, зокрема міопії, серед дитячого населення Закарпатської області протягом 2011-2018 років.

Матеріали та методи. Матеріалами дослідження виступили дані галузевої регіональної звітності щодо показників захворюваності та поширеності хвороб в розрізі окремих нозологічних одиниць серед населення різних вікових груп Закарпатської області за період 2011-2018 років. Методи дослідження: контент-аналізу доступних даних результатів наукових досліджень та структурно-логічного аналізу.

Результати. Поширеність усіх нозологічних одиниць групи «Хвороби ока та придаткового апарату» серед дитячого населення Закарпатської області у період з 2011 по 2018 років істотно не змінювалась, хоча спостерігається тенденція до зниження. В той же час, поширеність міопії в даній віковій групі населення в обраний період дослідження мала тенденцію до постійного зростання – майже на 21% у 2018 році у порівнянні з 2011 роком. Аналіз відносних показників захворюваності дитячого населення Закарпатської області на хвороби ока та придаткового апарату протягом 2011-2018 років показує тенденцію до зниження: у 2011 році захворюваність по цій групі хвороб складала 40,75 випадків на 1000 дитячого населення, а у 2018 році склала, відповідно, 35,51. Щодо аналогічного показника захворюваності на міопію спостерігається протилежна ситуація: у 2018 році відносний показник захворюваності на міопію серед дітей регіону зріс порівняно з 2011 роком на 13,4%.

Висновки: на тлі загалом стабільної протягом останніх років ситуації щодо захворюваності та поширеності по групі захворювань «Хвороби ока та придаткового апарату» серед дитячого населення області спостерігається зростання показників захворюваності та поширеності міопії. Дане явище може бути зумовлено і негативними наслідками впливу надмірного користування інформаційними технологіями серед дитячого населення.

Ключові слова: міопія, дитяче населення, захворюваність та поширеність.

Цель работы – оценить тенденции изменений показателей заболеваемости и распространенности болезней группы заболеваний органов зрения, в частности миопии, среди детского населения Закарпатской области в течение 2011-2018 годов.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження виступили дані галузевої регіональної звітності по показателям захворюваності і поширеності хвороб в розрізі окремих нозологічних одиниць серед населення різних вікових груп Закарпатської області за період 2011-2018 років. Методи дослідження: контент-аналіз доступних даних результатів наукових досліджень і структурно-логічного аналізу.

Результати. Поширеність всіх нозологічних одиниць групи «Хвороби ока і придаточного апарату» серед дитячого населення Закарпатської області в період з 2011 по 2018 років суттєво не змінилась, хоча спостерігається тенденція до зниження. В той же час, поширеність міопії в цій віковій групі населення в даний період дослідження мала тенденцію до постійного зростання – майже на 21% в 2018 році порівняно з 2011 роком. Аналіз відносних показників захворюваності дитячого населення Закарпатської області на хвороби ока і придаточного апарату в період 2011-2018 років показує тенденцію до зниження: в 2011 році захворюваність по цій групі хвороб становила 40,75 випадків на 1000 дитячого населення, а в 2018 році становила, відповідно, 35,51. Відносно аналогічного показника захворюваності міопією спостерігається протилежна ситуація: в 2018 році відносний показник захворюваності міопією серед дітей регіону зріс порівняно з 2011 роком на 13,4%.

Висновки: на фоні в цілому стабільної на протязі останніх років ситуації по захворюваності і поширеності по групі захворювань «Хвороби ока і придаточного апарату» серед дитячого населення області спостерігається зростання показників захворюваності і поширеності міопії. Це явище може бути обумовлено негативними наслідками впливу надмірного використання інформаційними технологіями серед дитячого населення.

Ключові слова: міопія, дитяче населення, захворюваність і поширеність.

Purpose – to assess the tendencies of changes in morbidity and prevalence of the group of visual organs diseases, in particular, myopia, among the children's population of Transcarpathian region during the period of the years 2011-2018.

Materials and methods. The materials of the research presented the industry's regional reporting on indicators of morbidity and prevalence of diseases in the context of separate nosological units among the population of different age groups in Transcarpathian region for the period of the years 2011-2018. Research methods: of content analysis of the available data of research results and of structural-and-logical analysis.

Results and their discussion. The prevalence of all the nosological units of the group "Eye and the Appendage Diseases" among the children's population of Transcarpathian region in the period from 2011 to 2018 years has not changed significantly, although there is a tendency to decrease.

At the same time, the prevalence of myopia in this age group of the population in the selected period of the study showed a tendency to continuous growth – by almost 21% in 2018 compared to 2011. The analysis of the relative incidence of children's morbidity in Transcarpathian region on eye and the appendage diseases during the years 2011-2018 shows a tendency to decrease: in 2011 the incidence of this group of diseases amounted to 40.75 cases per 1000 children's population, and in 2018 it amounted, respectively, 35.51. The opposite situation is observed in relation to the similar incidence of myopia: in 2018, the relative incidence of myopia among children in the region has increased by 13.4% compared to 2011.

Conclusions: on the background of stable in recent years situation as for morbidity and prevalence in the group "Eye and the appendage diseases" among the children's population of the region there is an increase in myopia incidence rates and prevalence.

This phenomenon may be due to negative consequences of the impact of excessive use of information technologies among children's population.

Key words: myopia, children's population, morbidity and prevalence.

Конфлікт інтересів: відсутній.

Conflicts of interest: authors have no conflicts of interest to declare.

Відомості про авторів

Миронюк Іван Святославович – доктор медичних наук, доцент, факультет здоров'я та фізичного виховання ДВНЗ «Ужгородський національний університет»; 88000 пл. Народна, 3, м. Ужгород, Україна.
ivan.myronyuk@uzhnu.edu.ua.

Бабич Катерина Володимирівна – студентка магістерської програми «Громадське здоров'я» факультету здоров'я та фізичного виховання ДВНЗ «Ужгородський національний університет»; м. Ужгород, Україна.
ketb097@gmail.com.

Потокій Наталія Йосипівна – кандидат медичних наук, факультет здоров'я та фізичного виховання ДВНЗ «Ужгородський національний університет»; 88000 пл. Народна, 3, м. Ужгород, Україна.
natalia.potokiy@uzhnu.edu.ua.
